Hukuk Bölümü 2013/198 E. , 2013/301 K.

- **TÜRK TELEKOMÜNIKASYON A.Ş.?DE ÇALIŞIRKEN KURUMUN ÖZELLEŞTIRILMESI NEDENIYLE BAŞKA KURUMA NAKLEDILEN DAVACININ, MAAŞ NAKIL ILMÜHABERININ DÜZELTILMESI VE ALACAĞININ FAIZI ILE BIRLIKTE TAZMINI ISTEMIYLE AÇTIĞI DAVA**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 19

"İçtihat Metni"

Davacı : B.A.

Vekili : Av.Ö.G.

Davalı : Türk Telekomünikasyon A.Ş.

Vekili : Av.S.K.

O L A Y : Davalı kuruluşta kapsam dışı personel statüsünde koruma ve güvenlik memuru olarak görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen davacı, 20.12.2006 tarihinde Iğdır DSİ Müdürlüğü emrine atanmıştır.

Davacı vekili; müvekkilinin, Türk Telekom A.Ş.'den ayrılırken düzenlenen maaş nakil ilmühaberinin hatalı olduğu ve ek ödemelerin maaşına yansıtılmadığından bahisle, maaş nakil ilmühaberinin yeniden düzenlenmesi ve noksan ödenen ek ödemelerin yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun zımnen reddine ilişkin işlemin iptali ve ek ödemelerin yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle 27.1.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ERZURUM 2. İDARE MAHKEMESİ:17.2.2011 gün ve E:2011/172, K.2011/112 sayı ile, 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun kapsamında özelleştirilen davalı şirketin hisse devri sürecinin 14.11.2005 de tamamlandığı ve Türk Telekom A.Ş.nin bir özel hukuk tüzel kişisi haline geldiği; dolayısıyla, idari yargı yerlerinde kural olarak devlete ve kamu idarelerine karşı dava açılabilmesi, ayrıca 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinde de özel hukuk kişilerine karşı açılabilecek bir davanın belirtilmemiş olması karşısında, bu davanın idari bir dava olduğunun kabulüne olanak bulunmadığı; nitekim: Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 07.06.2010 tarih E:2009/272, K:2010/129 sayılı ve 5.7.2010 tarih E:2010/56. K:2010/157 sayılı kararlarıyla, "Türk Telekom A.Ş.'nin özelleşmesi sonucu 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'un 22. maddesi uyarınca başka kurumlara nakledilenlerin, maaş nakil ilmühaberinin 4046 sayılı Kanun'un 22. maddesine uygun düzenlenmemesi sonucunda hak kaybına uğranıldığını ileri sürerek maaş nakil ilmühaberinin yeniden düzenlenmesi ve maddi zararların faizi ile birlikte tazmin edilmesine karar verilmesi istemiyle ayılan davaların Adli Yargı Yerinde çözümlenmesi" gerektiğine hükmedildiği; bu durumda; davalı şirketin idari nitelikte bir işlem tesis etme yetkisi bulunmadığı gibi, mevzuat hükmü uyarınca dava konusu ihtilafın adli yargının görevine girmesi nedeniyle, uyuşmazlığın Mahkemelerince incelenerek sonuçlandırılma olanağının bulunmadığı gerekçesiyle; 2577 sayılı Kanun'un 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca davanın Görev Yönünden Reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Iğdır 1. Asliye Hukuk Mahkemesi(İş Mahkemesi Sıfatıyla):27.6.2011 gün ve E:2011/191, K: 2011/462 sayı ile, davanın kabulüne karar vermiş, bu karar davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Yargıtay 9.Hukuk Dairesi; 10.9.2012 gün ve E:2012/25491, K: 2012/28076 sayı ile, Davalı Türk Telekom A.Ş.nin 14.11.2005 tarihinde % 50 kamu payının blok olarak bir özel şirkete devredilerek özelleştiği, nakle tabi personelin hukuki durumlarının, 4046 sayılı Yasanın değişik Ek: 22 ve 29. maddelerinde düzenlendiği; Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 07.04.2011 tarih ve 2011/55-205 sayılı kararına göre; davalı Kurumun özelleşmesi sonucu asli ve sürekli işlerde veya 399 sayılı KHK gereğince sözleşmeli veya kadrolu görevlerde çalışan personelin kamuya nakillerine kadar geçen süreye ilişkin olarak maaş nakil hakkı düzenlenmesi, ilişiğinin kesilmesi gibi bazı görevlerin kanunla yüklendiği; bu işlemlerin idare hukuku açısından sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledileceği kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlediği; böyle olunca bir imtiyaz sözleşmesi ile kamu hizmetini yürütmekle görevli ve yetkili kılınması nedeniyle, diğer özel hukuk kişilerinden farklı olarak kimi kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere tabi olan 406 sayılı Yasa hükümleri ile kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan personelle ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen davalı şirketin, belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemler idari işlemi niteliğinde olduğundan, bu işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargının görevinde bulunduğunun kabul edildiği; Dairelerince de benimsenen bu karara göre, uyuşmazlığın çözüm yerinin idari yargı olduğu; ancak davacı daha önce İdare Mahkemesine dava açtığını belirttiğinden öncelikle dosyada bulunmayan bu mahkeme kararının getirtilmesi ve bu kararın kesinleşip kesinleşmediğinin incelenmesinin gerektiği; söz konusu karar kesinleşmemiş ise kesinleşmesinin beklenmesinin gerektiği; adli yargının görevli olduğuna ilişkin idare Mahkemesi kararı kesinleşmiş ise uyuşmazlığın çözümü İdari Yargıya ait olduğundan mahkemece 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kanunun 19. maddesi gereğince Uyuşmazlık Mahkemesine görevli yargı yerinin belirlenmesi için başvurularak bu konudaki karar gelene kadar yargılamanın ertelenmesinin gerektiği; yasal durum bu şekilde olduğu halde işin esasına girilerek davanın kabulüne karar verilmesinin hatalı olduğu; Dairelerinin yerleşmiş uygulaması ve 2012/13657 Esas, 2012/20239 sayılı kararının da aynı doğrultuda bulunduğu gerekçesiyle; temyiz olunan kararın BOZULMASINA karar vermiş; Mahkemece bu karara uyulmuştur.

IĞDIR 1. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ (İŞ MAHKEMESİ SIFATIYLA):6.12.2012 gün ve E:2012/603, K:2012/605 sayı ile, Dava dosyasının özetini yaptıktan ve Yargıtay 9.Hukuk Dairesi kararına yer verdikten sonra; Mahkemelerince bozma ilamı usul ve yasaya uygun bulunduğundan uyulmasına karar verildiği; uyulan Bozma ilamına göre İdare Mahkemesi'nden davacının açmış olduğu davaya ilişkin Erzurum İdare Mahkemesi'nden anılan kararın istenildiği, kararın kesinleştiğinin anlaşıldığı, Mahkemelerince İdare Mahkemesinin görevli bulunduğu kanaatine varıldığı gerekçesiyle; Mahkemelerinin görevli olmayıp İdare mahkemesi görevli olduğundan görevsizliğine; idari yargı tarafından görevsizlik kararı verildiğinden uyuşmazlığın çözümü ve görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Mustafa AYSAL, Eyüp Sabri BAYDAR, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Sedat ÇELENLİOĞLU ve Ayhan AKARSU'nun katılımlarıyla yapılan 4.2.2013 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davanın taraflarınca başvuruda bulunulmadığı gözetilerek, Iğdır 1.Asliye Hukuk Mahkemesi'nce(İş Mahkemesi Sıfatıyla) re'sen yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN'ın davada adli yargının, Danıştay Savcısı Tuncay DÜNDAR'ın ise davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı şirkette görev yapmakta iken istihdam fazlası personel olarak belirlenmesi sonucu başka kuruma nakledilen davacının, Türk Telekom A.Ş.'den ayrılırken düzenlenen maaş nakil ilmühaberinin hatalı olduğu ve ek ödemelerin maaşına yansıtılmadığından bahisle, maaş nakil ilmühaberinin yeniden düzenlenmesi ve noksan ödenen ek ödemelerin yasal faizi ile birlikle ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun zımnen reddine ilişkin işlemin iptali ve ek ödemelerin yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

1953 tarih ve 6145 sayılı Yasa ile, Türkiye Cumhuriyeti Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi kurulmuş; 1924 tarih ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 10.6.1994 tarih ve 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi ile, posta ve telgraf tesis ve işletmesine ilişkin hizmetler, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü'nce (P.İ), telekomünikasyon hizmetleri ise, "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Şirket)" tarafından yürütülecek şekilde yeniden yapılandırılmıştır. 27.1.2000 tarih ve 4502 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile, 406 sayılı Yasa'nın 1. maddesine eklenen dokuzuncu fıkrada, "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Kamu İktisadi Teşebbüslerinin kuruluş, teşkilât ve faaliyetleri ile ilgili mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sadece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır" denilmiş; anılan fıkra hükmü, 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile değiştirilmiş ve "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere, kamu iktisadi teşebbüsleri de dahil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sermayesinin yarısından fazlası kamuda kaldığı sürece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır. 16.7.1965 tarihli ve 697 sayılı Kanun ile milli güvenlik ve kamu düzeniyle sıkıyönetim ve seferberlik hallerinde telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin özel kanunların hükümleri saklıdır"; Ek 29. maddesinin 3.7.2005 gün ve 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen aslî ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır…" denilmiştir.

Öte yandan; 406 sayılı Yasa'nın 4502 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin (c) bendinin birinci alt bendinin birinci cümlesinde, "Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31.12.2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür" denildikten sonra, anılan (c) bendinin birinci alt bendine 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa ile eklenen üçüncü cümlede, "Ancak, Türk Telekom'daki kamu payı %50'nin altına düştüğünde, Türk Telekom'un tüm tekel hakları 31.12.2003 tarihinden önce de olsa ortadan kalkmış olur" denilmiş; 4502 sayılı Yasa'nın Geçici 3. maddesi ile de Türk Telekomünikasyon A.Ş., 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Bu düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden % 55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.7.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin % 55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile (6.550.000.000 USD. bedelle) Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satılmıştır.

Bu sürece paralel olarak Türk Telekom personelinin durumu incelendiğinde:

Türk Telekom A.Ş., 4502 sayılı Yasa'nın 29.1.2000 tarih ve 23948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdiği dikkate alındığında, 29.1.2000 tarihi itibariyle 233 sayılı KHK kapsamı dışında kalmış ve anılan KHK eki cetvellerden çıkarılmış olması nedeniyle, Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 22.1.1996 gün ve E:1995/1, K:1996/1 sayılı ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu iktisadi teşebbüslerinde sözleşmeli veya kapsam dışı statüde çalışan personelin kurumları ile olan ilişkilerinden doğan anlaşmazlıkların çözüm yerinin idari yargı olduğu yolundaki İlke Kararı kapsamı dışında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anılan 4502 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile 406 sayılı Yasa'ya eklenen Ek 22. maddenin (a) bendinde, "a) Personelin statüsü: Telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler telekomünikasyon alanında sekiz yıl tecrübeye sahip ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş bir genel müdür ile kadro, unvan, derece ve sayıları Yönetim Kurulunun önerisi ve Bakanlığın teklifi üzerine bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yüzseksen gün içerisinde Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen kadrolarda istihdam edilen personel eliyle yürütülür. Bu personel hakkında bu Kanunda öngörülen hükümler saklı kalmak üzere 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanır. Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmüne yer verilmiş; bu bent hükmü, 4673 ve 5189 sayılı Yasalarla yapılan değişiklikler sonucunda; "a) Personelin statüsü: (Ek ibare: 12.5.2001-4673/6. md.) Türk Telekomdaki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar, Türk Telekom Yönetim Kurulu üyeliklerine atanacaklarda Devlet memurluğuna atanabilme genel şartlarına sahip olma ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görme şartları aranır. (Mülga ikinci ve üçüncü cümle: 16.6.2004-5189/12 md.) Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmünü almış; aynı maddenin (b) bendinin ikinci paragrafında da iş mevzuatına tabi olan Türk Telekom çalışanlarının aylık ücretlerinin kendilerini atamaya yetkili olan Yönetim Kurulu tarafından tespit olunacağı kurala bağlanmıştır.

406 sayılı Yasa'nın anılan Ek 22. maddesi uyarınca, Türk Telekom A.Ş. Genel Müdürlüğü'ne ait asli ve sürekli kadrolar belirlenerek 4.4.2000 tarih ve 24010 (Mükerrer) sayılı R.G. de yayımlanan 31.3.2000 tarih ve 2000/331 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yer alan listede: merkez teşkilatı için 100 ve taşra teşkilatı için 100 (6 Bölge Müdürü, 12 Bölge Müdür Yardımcısı ve 82 İl Telekom Müdürü) kadro ihdas edilmiş; öte yandan, aynı Yasa maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak hazırlanan "Türk Telekomünikasyon A.Ş. Kapsam Dışı Personel Yönetmeliği" adı altındaki düzenleme, Yönetim Kurulunun 31.8.2000 tarih ve 407 sayılı kararıyla kabul edilmek suretiyle yürürlüğe konulmuştur.

Kanunla, Kurumda görev yapan personelden asli ve sürekli görev yapacak olanları kadro unvanı itibariyle belirlemek konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verildiği açıktır. Bu yetki 4502 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 29.1.2000 tarihi ile 5189 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 2.7.2004 tarihleri arasında geçerli olmuştur.

Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" denilmiştir.

406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin 3.7.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanun'la değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır…" denilerek, yasakoyucu tarafından Türk Telekom'da 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ile kapsam dışı personel, kamu personeli sayılmıştır.

Olayda, davalının hisse devir (14.11.2005) tarihinde kapsam dışı personel statüsünde görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarına naklinin yapılması için adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve 20.12.2006 tarihinde Iğdır DSİ Müdürlüğü emrine atanan davacı tarafından, maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi istemiyle yaptığı başvurunun zımnen reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle 27.1.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik : 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği ve dava açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Asliye Hukuk Mahkemesince (İş Mahkemesi Sıfatıyla) yapılan başvurunun reddi ile aynı Mahkemece ayrıca verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Iğdır 1.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin (İş Mahkemesi Sıfatıyla) BAŞVURUSUNUN REDDİ ile aynı Mahkemece ayrıca verilen, 6.12.2012 gün ve E:2012/603, K:2012/605 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA 4.2.2013 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.